

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 221/2024
15.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.153/20 од 27.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.179/2023 од 16.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 15. марта 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.153/20 од 27.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.179/2023 од 16.01.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К бр.153/20 од 27.10.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности

одузимања 209,50 килограма резаног дувана, а представник оштећене Републике Србије – Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, упућено је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.179/2023 од 16.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног окривљеног АА – адвоката Мирослава Дмитровића, а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.153/20 од 27.10.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Мирослав Дмитровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 432. став 2. тачка 1) ЗКП), са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказу на ком се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Као незаконит доказ, бранилац окривљеног означава радњу претресања стана и других просторија, која је према ставу браниоца извршена супротно одредбама члана 156. став 1. ЗКП, јер наредба о претресању није предата држаоцу стана – ББ, оцу окривљеног, већ окривљеном АА. Према наводима захтева, радња претресања је незаконита и због тога што држалац стана ББ није позван да присуствује претресању, иако се налази у породичној кући, већ је претресу присуствовао његов син – окривљени АА.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује неоснованим.

Према стању у списима, судија за претходни поступак Основног суда у Горњем Милановцу је дана 21.08.2020. године донео наредбу за претресање стана – куће и других просторија чији је држалац, а које користи осумњичени АА, који се налазе у ..., у улици ... број .., уз назначење да се ради о три објекта на наведеној адреси, те да ће претрес бити извршен најкасније у року од 8 дана од дана издавања наредбе.

Поступајући по овој наредби, овлашћена службена лица МУП-а РС – Полицијска управа Чачак, Полицијска станица Горњи Милановац су дана 27.08.2020. године извршила претресање породичне куће и помоћних просторија у улици ... број .., које користи окривљени АА, а који је према стању у списима и пријављен на тој адреси, на записнику је констатовано да је пре претресања наредба у смислу члана 156. став 1. ЗКП предата окривљеном АА, уз позив да добровољно преда лица, односно

предмете који се траже, при чему је окривљени поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је у записнику такође констатовано. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су уз овлашћена службена лица ПУ Чачак – Полицијска станица Горњи Милановац потписали записнике, на којима нису констатоване било какве примедбе. Записник о претресању породичне куће и помоћних објеката без примедби је потписао и окривљени АА, те је очигледно да је наведени претрес извршен у свему у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ових доказних радњи.

Стога наведени записник представља законит доказ, на ком се пресуда у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени неоснованим. Ово тим пре када се има у виду одредба члана 156. став 4. ЗКП, којом је прописано да ће се држалац станова и других просторија позвати да присуствује претресању, а ако је он одсутан, позваће се да у његово име претресању присуствује неко од пунолетних чланова његовог домаћинства или друго лице, па је на законитост овог доказа без утицаја чињеница да отац окривљеног, ББ, није присуствовао претресању, као држалац ових просторија. Ово тим пре што је поступак претресања спроведен законито у погледу примене свих одредаба ЗКП како је напред наведено.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се указује да су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу и да су донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењен неоснованим.

У осталом делу, истим захтевом указује се на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да у образложењу пресуде првостепени суд није навео ниједан разлог на основу ког је закључио да је окривљени резани дуван набавио ради продаје, па како због ове битне повреде одредаба кривичног поступка у смислу члана 485. став 4. ЗКП, подношење овог ванредног правног лека није дозвољено окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић